

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

101b 3 [3] [1]

Carnés, Vimianzo. Xaneiro 1979

♩ ~ 126

1) Bos a te-rra é Ba-i-ñas bo-a te-rra é Ba-i-ñas
 ä. lí hai uns xas-tres bos que co-sen e bo-tan lí-ñas

2) Eu de xas-tre com-pa-ñei-ros pra de-sir non o en-
 so-lo qu'ä-lí un ho-me
 ten-do co-lo-cóu-chem' un re-men-do
 ve-llo

4) Ai eu vin un fu-ra-di-ño com' òn fu-ra-do da pu-lla
 qui-xen ta. parll' o fu-ra-do pe-ro eu per-der' a ghu-lla

Camariñas I,2,544. Un veciño.

L: 135, 339.

*Transcrición orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

Boa terra é Baíñas
boa terra ié Baíñas
alí hai uns xastres bos
que cosen e botan liñas.

Eu de xastre compañeiros
pra desir non o entendo
solo qu'alí un home vello
colocouchem'un remendo.

Despois vén unha mullere
e eu non era avogado
e preguntoume por Dios
que lle tapás'un furado.

Ai, eu vin un furadiño
como'on furado da pulla
quixen taparllo furado
pero eu perder'a aghulla.

Mirá qu'hai unha tristesa
nä maneira de cantare
cand'un home con cinco sentidos
non tén aghulla de mareare.

A dempois saliu un
porqu'aquel foi o primeiro
botouse rindo pra min
tiroliro meu ghaiteiro.

Eu lovãntem'a cabeza
e mireinlle car'ó seu
e dixenll'a aquel homiño
a ghaita teñoa ieu.

E viñeron as mulleres
unha d'aquí i outra d'alí
todas pra que llo tocasse
io meu pobre pirolíe.

Eu quixen marchar á casa
acordeime de mous pais
si queredes bailar solas
porqu'o meu non toca máis.